

พระราชบัญญัติความ
(ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๙๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๙๐)
อาทิตยทิพอาภา
พล อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรวชิริน
ตราไว้ ณ วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๙๑
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๕๖๓

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติความบางประการ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ ให้ให้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติความ พุทธศักราช ๒๕๓๗ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ผู้ใดจะกล่าวหาทนายความคนใดว่าประพฤติผิดมรรยาท ให้ทำเรื่องร้องต่อคณะกรรมการสอดส่องความประพฤติทนายความ ในการได้ส่วนพิจารณาเรื่องราว ถ้าไม่มีผู้ขอให้ดำเนินการ พนักงานอัยการผู้ที่อริบัตินั้นอัยการได้แต่งตั้งเพื่อการนี้มีอำนาจขอให้ดำเนินการได้ส่วนพิจารณาได้ ให้คณะกรรมการสอดส่องความประพฤติทนายความมีอำนาจที่จะได้ส่วนพิจารณาเอาความจริง ออก

เล่ม ๕๕ หน้า ๕๖๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๖ มีนาคม ๒๔๘๑

หมายเรียกพะยานหลักฐานบังคับให้พะยานสาบาน หรือ
ปฏิญาณตน และดำเนินการอื่น ๆ ตามกระบวนการพิจารณาใน
ศาลได้ทุกประการ ”

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติความ พุทธศักราช ๒๔๘๗ มาตรา ๓๓
วรรคแรก ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับ^{นี้}ให้ยกเลิก มีข้อความดังนี้

“ผู้ใดจะกล่าวหาว่าความของบุคคลใดประพฤตินิยมรยาท ให้
ทำเรื่องร้องขึ้นต่อคณะกรรมการคัดตั้งความ ประพฤติทนายความ
ให้กรรมการคนเริ่มมีอำนาจที่จะได้ส่งพิจารณาเอาความจริง ออก
หมายเรียกพะยานหลักฐาน และบังคับพะยานให้สาบานหรือปฏิญาณ
ตนได้ตามกระบวนการพิจารณาในศาลทุกประการ ”